

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Josephvs Agnitvs.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

omnibus piis accidit in hac vita: at in futura accidet. Nam prima pars vitæ Josephi, quæ calamitosa fuit, umbra est hujus vitæ piorum: altera vero futuræ. Atque idem dico de Jacobo & Davide. Ad gaudia venit per dolores: ad honores per infamiam: ad dulcedinem per amaritudinem: ad altitudinem per humilitatem, per mortem ad vitam.

JOSEPHVS AGNITVS. Gen. 44. 45.

ARGVMENTVM.

Filii Israelis revocati de via, jussu Josephi, furti simulate accusantur. Tandem Josephus sese eis aperit.

Præfatus domus Josephi, filii Israelis, Ruben, Judas, Josephus.

Restate viri. Heus vos appello, sistite gressum. Hoccine est humanum factum aut dignum hospitibus, pensare bonum malo? An nesciebatis eam esse, qua herus est solitus potare? At etiam sperabitis eum ignoraturum, qui est divinus: male omnino a vobis factum. *F.* Quid tibi vis homo cum tua ista iracundia? aut quid nos accusas? *P.* Ita vos Deus amet, ut nescitis. *F.* Nam qui sciamus? *P.* Suffurati estis pateram heri mei. Scitis nunc? At etiam ut fingunt vultum? *Ju.* Pace tua dixerimus, vir optime, absit procul a nobis istud facinus. Tute scis, ut reportaverimus ad te usque e finibus Cananzorum, argentum repertum in ore saccorum nostro.

tura acci-
 uae calami
 altera vero
 & Davide.
 honores per
 inem: ad
 ortem ad

44. 45.

Josephi,
 m Jose-

Ruben,

gressum.
 t dignum
 nescieba-
 re? At
 est divi-
 F. Quid
 aut quid
 nescitis.
 pateram
 fingunt
 optime,
 e fcis, ut
 ananæo-
 um no-
 stro-

storum; tantum abest, ut sustulerimus e domo
 domini tui aurum, aut argentum. Ita tecum
 agemus; si quem penes deprehensa fuerit patera,
 ipse moriatur, nos omnes perpetuæ servituti
 addicamur. *P.* Imo agemus mitius, Qui fue-
 rit convictus furti, mihi servus esto; ceteri liberi
 discedunto. *F.* Placet: deponamus sarcinas
 ocyus, hem, scrutare ut libet. *P.* Placet con-
 quirere a maximi sarcina ad minimi. Hic qui-
 dem non est, neque hic: sed profecto invenie-
 tur. Ubi ubi est, diu celari non potest. Euge
 manifestum furtum. Hic est in sacco minimi
 natu; An etiam nunc potestis negare? depre-
 hendine ego furem manifestarium? *F.* Aperta
 res est, periimus funditus. Heu rem miseram
 & luctuosam. An ulli unquam mortales fuerunt
 æque infortunati, atque non sumus? *Ju.* Equi-
 dem nequeo satis mirari. At at, data nobis sunt
 verba, redeamus propere omnes ad Saphnatopa-
 nam, si ulla superest spes salutis. Ah pater, pa-
 ter, quam metuo male, ne tibi accidat, quod me-
 tuebas tantopere. *Jo.* Quod facinus fecistis ho-
 spites? An ignoratis, me ^{a)} unum eorum esse,
 qui divinant? *Ju.* Quid dicemus, domine?
 quid loquemur? quam causam efferemus? Deus
 patefecit peccatum nostrum: ecce nos tibi ser-
 vos, una cum eo, apud quem inventa est patera.
Jo. Rona verba. Imo ipse unus mihi serviet,
 vos redite salvi ad patrem vestrum. *Ju.* Quæso
 ut

C 2

ut

a) Divinum esse, ideoque potuisse divinare furtum
 vestrum.

ut liceat mihi pauca loqui apud te cum bona venia. Nam tu quidem es alter Pharaon. Cum primum huc venimus (ut tute scis) frumentandi gratia, rogasti: num nam esset nobis pater, aut frater. Nos respondimus, patrem esse nobis senem, fratremque natum jam annoso patri, cuius item germanus alter excessisset vita, illum tunc solum restare domi cum matre, patrique esse charissimum: & tu iussisti fratrem illum adducere ad te, quod diceres velle te videre. Nos respondimus, patrem non posse carere eo, qui moreretur præ mœrore. Tum tu interdixisti nobis aditum ad te, nisi minimus natus frater compareret nobiscum. Nos retulimus omnem rem patri. Cumque juberet nos redire huc eadem de causa, negavimus venturos sine fratre. Pater dicere, ex duobus filiis, quos sustulisset ex uxore, alterum a feris devoratum esse, nec postea visum sibi: alterum superesse, qui si abduceretur a se, & b) aliter quid humanitatis accideret ei, nos fore in causa, ut senex misere interiret. Nunc si revertar ad eum, neque reducam puerum, quem unice amat, simul atque viderit me, morietur: atque ita fuerimus autores miserrimæ mortis patris nostri, ejusque senis. Atqui ego vas factus pueri sustendi. Quare obsecro, ut c) ego potius serviam servitutem apud te, pro puero: ipse redeat domum cum fratribus. Neque enim sustineo redire

b) Moreretur.

c) Magna Judæ pietas, qui ipse servire malit, quam patrem angere Benjaminis desiderio.

ad patrem sine puero, ne videam mala, quibus afflictabitur. *Jo.* Enimvero jam non contineo me, nec possum amplius dissimulare. Vos exire omnes foras. O fratres mei, ego sum Iosephus. Obsecro, estne superstes pater? Quid obstupuitis? Amplectimini me. Oh non contineo lachrymas. Ego sum Iosephus germanus vester, quem vendidistis mercatoribus euntibus in Ægyptum. Proinde ne angimini, neve dolete, quod me vendideritis. Nam ^{d)} hoc totum profectum est a providentia DEI, qui voluit, ut huc ante venirem. Etenim duo anni fame infesti elapsi sunt: superest adhuc quinquennium, quo neque sementis fiet, neque messis. Quamobrem DEVS præmisit me in hæc loca, quo sciebat vos esse venturos, ut esset, qui servaret vos, paternamque domum. Itaque non vos, sed DEVS misit me, qui effecit, ut essem Pharaoni pater, toti ejus familiæ dominus, universis Ægyptiis Princeps. Quocirca proficiscimini continuo ad patrem, & narratote ei, me esse & vivum, & magnum, atque gratiosum: proinde ne cunctetur commigrare ad me cum tota domo, & pecoribus. Suppellectilem ne moretur; plurimam enim hic esse. Nam alam vos in terra quadam feraci, non procul hinc. Ecce vos videtis oculis vestris, videt charissimus frater Benjamin, ut colloquar vobiscum meo ipsius ore: licet agnoscatis, & omnia renunciatis patri. O mi Benjamin, teneo ne ego te? ut libenter amplectar charissimum mihi

C 3

mihi

^{d)} Dei sapientia hominum peccata vertit in bonum.

38 DIALOG. SACRORVM

mihī capitulum? Agite, amplectar vos omnes
Salvete fratres redditi mihī post longum tempus.

F. Salve & tu, frater mitissime.

SENTENTIA.

Deus est mirificus, etiam peccata suorum convertit ad ipsorum salutem.

MOSES EXPOSITVS. Exodi 2.

ARGVMENTVM.

Moses infans a matre expositus, reperitur a filia Pharaonis, & matri ignoranter traditur alendus.

Jacobeda mater Mosi, Maria soror, Termuthis filia Pharaonis, Ancilla.

Hucusque evasimus clanculum, & jam pervenimus ad flumen. Nunc exponendus est hic infans puer, ne Pharaon resciscat, eum esse servatum a nobis, contra suum mandatum atque voluntatem. Nam quod servamus eum jam tres menses, fecimus cum magno periculo. Sed melius erat venire in discrimen etiam de vita, quam sinere necari tam formosum puerum. O crudelem Regem! qui jusserit interfici omne partus mares. Quam multi sunt perempti jussu ejus, in ipso ingressu vitæ? Quæ est unquam audita tanta immanitas? infantes jugulari in ipso limine & ingressu vitæ? O mi filiule, ego mater misera cogor exponere de hic in papyro! te, quem tuli utero, quem peperī, quem per tres menses occultavi & occultarem adhuc, si possem.

fem.
ulla
est?
cum
possi
tum
& p
mi f
culto
fit.
flum
sequ
cum
num
ancil
A. I
bitur
mus
ejus
sum
Salv
acce
tibi
hic
a) E
pro
Neq
pia
a) D
he
g